

บทที่ ๑ บทนำ

๑.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสังคมโลก ในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาารุดหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง ส่งผลให้ผู้คนในสังคมแต่ละประเทศต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ รวมทั้งได้ก่อให้เกิดปัญหาสำคัญ ได้แก่ การเอาเปรียบผู้อื่นและเห็นแก่ตัวจนขาดคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิตการเบียดเบียนกัน การทำร้ายกันและกัน การทุจริตคอร์รัปชัน การแบ่งแยกฝ่าย ความยากจนและ การขาดความสามัคคีกลมเกลียวของคนในชาตินี้วันจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข และยิ่งหากปล่อยไว้ให้เนิ่นนานออกไปก็จะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ จึงจำเป็นต้องสร้างสังคมให้เข้มแข็งด้วยการพัฒนาคนให้มีอาชีพและคุณภาพ เปี่ยมด้วยคุณธรรมจริยธรรมรู้จักความพอเพียง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และนำไปสู่การแก้ปัญหาและการป้องกันปัญหาในอนาคต

การที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙) และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนแปลง ครั้งสำคัญต่อทิศทางการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ ที่มีการปรับการเปลี่ยนแนวคิดจากเดิมจากการเน้นพัฒนาเศรษฐกิจเป็นจุดมุ่งหมายหลักแต่เพียงอย่างเดียว เป็นการเน้นให้คนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้การพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยให้คนมีความสุข และมีคุณภาพที่ดีขึ้นปัจจุบัน

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ “วิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี ๒๕๗๐” ซึ่งน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ศูนย์สุขภาพชุมชนได้มีการจัดทำกรอบทิศทางของแผนพัฒนาฯ แล้วผ่านการจัดประชุมระดมความคิดเห็นในระดับต่างๆ ตั้งแต่หมู่บ้าน/ชุมชนจนถึงระดับภาค และระดมความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มเศรษฐกิจกลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มเยาวชน เป็นต้น จากนั้นจึงนำมาประมวลเป็นแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑^๑

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงเป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็น

^๑ สุชาติ อุทุมโสภกิจ, ศูนย์คาดการณ์เทคโนโลยีเอเปกสำนักงานนโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ(ออนไลน์) แหล่งที่มา : www.tpa.or.th/publisher/pdfFileDownloadS/TN213
B.p037-40pdf - (๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕) , หน้า ๑.

มิตรต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกัน ยังจำเป็นต้องบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้บังเกิดผล ในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้หลักการพัฒนาพื้นที่การกิจ และการมีส่วนร่วมของทุกภาค ส่วนในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง^๒

พระราชดำริปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงเป็นการ นำเสนอทางออกให้กับสังคมปัจจุบัน ที่จะช่วยสร้างสังคมให้เข้มแข็งในการปฏิบัติหลักธรรมและหลัก ทำตามรอยพระยุคลบาท หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นหากมีการนำมาใช้ปฏิบัติจะนำไปสู่วิถีทาง การดำเนินชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานอย่างมีคุณภาพและมีความสุข การมีความพอเพียงเป็นที่ตั้ง จะทำให้รู้จักความพอดีจึงใช้ทางสายกลางที่ไม่มากไม่น้อยเกินไป ซึ่งจะส่งผลไปถึงการบริหารจัดการ ตนเองและทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม ไม่ฟุ่มเฟือยให้สิ้นเปลืองโดยใช่เหตุฉะนั้นเมื่อมีการส่งเสริม การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของ คนในชุมชนอย่างยั่งยืน จะมีการดำเนินการด้านต่างๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไป ก่อให้เกิดความสมดุล มั่นคงและยั่งยืนในระดับตนเองครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติตามเงื่อนไขและวิถีชีวิตที่เป็นอยู่ ไม่ สร้างความขัดแย้งและความแตกต่างทางวัฒนธรรมทางความคิดและความเหลื่อมล้ำในสังคมอย่าง ยั่งยืน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับความพอเพียงว่า “ความ พอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัว จะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมัน มากเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอจะต้องมีความพอเพียง พอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้ มากกว่าความต้องการ ก็ขายได้แต่ขายในที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก”^๓

สำหรับแนวทางด้านความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหาร ส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ผ่านมา ส่วน ใหญ่องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ทำการช่วยเหลือ กลุ่มเกษตรกร และผลักดันให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน เกษตรกรในชุมชนรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนต่างๆ เช่น กลุ่มแปรรูปน้ำยาล้างจาน กลุ่มแปรรูป น้ำพริกตาแดง เป็นต้น โดยมีการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน แต่อย่างไรก็ตามที่ผ่านมายังมี ลักษณะการดำเนินการเป็นธุรกิจชุมชนมากกว่าที่จะเป็นวิสาหกิจชุมชน โดยมีการจัดตั้งกลุ่มฯ ตาม งบประมาณ หรือโครงการอุปถัมภ์ของรัฐฯ หรือหน่วยงานต่างๆ และมีสมาชิกส่วนน้อยของชุมชนเข้า ร่วมคิดวางแผน และเป็นคณะกรรมการหรือผู้บริหารของธุรกิจชุมชนนั้น แต่กลับมีสมาชิกของชุมชน ส่วนใหญ่ที่เป็นชาวบ้านเป็นแรงงานรับจ้างผลิตเท่านั้นไม่มีส่วนร่วมในการคิด และวางแผนบริหารกลุ่ม ๓ ซึ่งส่วนใหญ่แต่ละกลุ่มมีจุดมุ่งหมายของกลุ่ม คือมุ่งเน้นทำการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่าย หรือเป็น สินค้าโอท็อป (OTOP) ของชุมชน เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับสมาชิกในชุมชน มากกว่าที่จะเน้นผลิตสินค้า เพื่อใช้ในชุมชนลดการพึ่งพาจากภายนอก และลดต้นทุน ซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้ทางอ้อมให้กับสมาชิก

^๒ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ฉบับที่ ๑๑, กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๕-๒๕๕๘.

^๓ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช, คำพ่อสอน:ประมวลพระบรมราโชวาท และ พระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง, มูลนิธิพระดาบส, พิมพ์ครั้งที่ ๘, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๒, หน้า ๑๗.

ในชุมชน โดยที่ผ่านมามีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลเข้ามาช่วยสอนเทคนิคการผลิตสินค้าเหล่านั้น ซึ่งในการดำเนินการในช่วงเริ่มต้นก็ยังดำเนินการได้ แต่ในระยะยาวกลุ่มหรือวิสาหกิจชุมชนเหล่านั้นไม่ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องหรือดำเนินการอย่างไม่ยั่งยืน

เพราะมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านการผลิตและการตลาด รวมถึงสินค้าของกลุ่มฯ ไม่มีจุดขายหรืออัตลักษณ์ และไม่สามารถจำหน่ายผลผลิตหรือสินค้าได้ในราคาที่เป็นธรรมเพราะต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง จึงได้ราคาที่ไม่คุ้มกับต้นทุน จึงทำให้วิสาหกิจชุมชนฯ ส่วนใหญ่ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เนื่องจากทั้งขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเกี่ยวกับตลาดในระดับต่างๆ ตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง ที่เริ่มต้นจากการทำการตลาดภายในท้องถิ่น ตลาดในจังหวัด ตลาดในภูมิภาค ตลาดในประเทศ และตลาดต่างประเทศตามลำดับและจากการที่สมาชิกของกลุ่มวิสาหกิจต่างๆ ในชุมชนไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการตลาดในระดับต่างๆ ตามแนวทางการตลาดของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบกับขาดความรู้ในการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปัจจัยประกอบอื่นๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ทำให้มักมีการชี้ตัวปัญหาว่า คือการไม่มีตลาดรองรับผลผลิตของวิสาหกิจชุมชน ซึ่งเป็นปัญหาปลายเหตุ จึงก่อให้เกิดปัญหาตามมา คืออาคารหรือสิ่งก่อสร้าง รวมถึงอุปกรณ์ต่างๆ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นฯ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ว่ามีความคิดในความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างไร มีการยอมรับหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาพัฒนาองค์กรมากน้อยเพียงใด ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ปัญหาดังกล่าวต่อไปทั้งนี้เพื่อจะได้นำข้อจากการวิจัยนำไปพัฒนาปรับปรุง และแก้ไขการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์

๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์

๓. ปัญหาที่ต้องการทราบ

๓.๑ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างไร

๓.๒ ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๓.๓ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีอะไรบ้าง

๔. ขอบเขตของการวิจัย

๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จากแนวคิด / ทฤษฎีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งแบ่งออกเป็น ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านความพอประมาณ ๒) ด้านความมีเหตุผล ๓) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ๔) เงื่อนไขด้านความรู้ ๕) เงื่อนไขด้านคุณธรรม^๔

๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

- ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี

- ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์”ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จากแนวคิดทฤษฎีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งแบ่งออกเป็น ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านความพอประมาณ ๒) ด้านความมีเหตุผล ๓) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ๔) เงื่อนไขด้านความรู้ ๕) เงื่อนไขด้านคุณธรรม

๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

- ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ขึ้นไปซึ่งมีจำนวน ๙,๘๐๘ คน (สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศิลา) (วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของทาโรยามาเน (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๘๕ คน^๕

- ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๘ คน

^๔ พระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๘.

^๕ สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศิลา, จำนวนประชากรทั้งหมด, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.sila.go.th/system/showgedjakam.asp?TID=507>, [๒๙ กันยายน ๒๕๕๘].

๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลศิลา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งหมด ๑๖ หมู่บ้าน

๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๕๘ ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๙ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๕. สมมติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตาม แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์

๕.๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการ องค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

๕.๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการ องค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

๕.๓ ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหาร จัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

๕.๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหาร จัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

๕.๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหาร จัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน

๖. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๖.๑ การบริหารจัดการ หมายถึง เป็นการนำนโยบายปฏิบัติงานและภารกิจที่ได้รับ มอบหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในเขตตำบลศิลา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบูรณ์

๖.๒ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนว พระราชดำริซึ่งประกอบด้วยหลัก ๕ ประการ

๑. ความพอประมาณ หมายถึง การรู้จักความพอดีอยู่พอดี กินพอดีตามอัตภาพ และรู้จักการประหยัด ไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย พึ่งตนเองไม่เบียดเบียนผู้อื่น

๒. ความมีเหตุผล หมายถึง การดำเนินชีวิตอย่างมีเหตุผล โดยคำนึงถึงการ ตัดสินใจที่เหมาะสมจากความรู้ภูมิปัญญาชาวบ้านตามความพอเพียงและพึ่งตนเองได้อย่างรอบคอบ

๓. ความมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมพร้อมให้ประชาชนรับกับการ เปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ในการนำปรัชญาเศรษฐกิจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๔. เงื่อนไขความรู้ หมายถึง การส่งเสริมให้ชุมชนตั้งกลุ่มเรียนรู้ทางภูมิปัญญา ท้องถิ่นและการส่งเสริมให้ชุมชนผลิตวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อการใช้งานในชุมชน

๕. เงื่อนไขคุณธรรม หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนฟื้นฟูวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่า ของชุมชนที่สูญหายหรือถูกลืมไปหรือในวันสำคัญทางศาสนา

๖.๓ องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีหน้าที่บริการประชาชนไม่หวังผลตอบแทน ที่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลศิลา อำเภอลำเลียง จังหวัดเพชรบูรณ์

๗. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๗.๑ ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอลำเลียง จังหวัดเพชรบูรณ์

๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอลำเลียง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๗.๓ ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอลำเลียง จังหวัดเพชรบูรณ์

๗.๔ ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลศิลาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอลำเลียง จังหวัดเพชรบูรณ์